

Amts 3die Balgkreds); Sørensen (Beile Amts 5te Balgkreds); Lange; Lauber; Thorup; Tramp; Winther; Zahle.

Nei.

Naberg; Bagger; Bille; Brig; Casse; Dalgas; Dinesen; Hage; Hall; S. N. Hansen; Jagb; N. P. Jensen; C. Koch; G. Koch; Kofod; Cornelius Petersen; Ravn; Rimestad; Rosen; Scavenius; Scharling; Lermansen; Thomsen; Tugen; Vermoes.

Fraværende.

Alberti; Hans Madsen.

Forsmanden (Krabbe): Hermed er denne Sags 1ste Behandling fæstet i Bævo.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab manglende Heste og Vogne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 3—8).

Solm: Denne lille Lov havde jeg ganske vist ventet, at man skulde have faaet vedtaget i forrige Samling, idet som bekendt hele Thinget var enigt, og det viser sig ogsaa nu, at Krigsministeren ligesom den Gang er enig med Thinget. Af hvilken Grund man ikke fik den vedtaget, veed jeg ikke; men da Lovforslaget indeholder omtrent det Samme, som blev vedtaget her i Thinget ved Sagens 2den Behandling, skal jeg indskrænke mig til at tilraade Lovforslagets videre Fremme, idet jeg om de smaa Forandringer, der ere fæle i Lovforslaget, for mit Vedkommende kun skal sige, at de snarest ere Forbedringer af, hvad der blev vedtaget her i Thinget ved Sagens 2den Behandling i forrige Samling, og at man som Følge deraf saa meget mindre kan have Noget inod at vedtage Lovforslaget uforandret i den Skikkelse, hvori det er indbragt af Ministeren.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Man gik da til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Forslag til

Lov om Anskaffelse af Feltstyts til Hæren“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 7—10).

Th. Nielsen: Jeg tror, at der angaaende disse Kanoner — jeg vil ikke bruge stærke Udtryk, og jeg vil derfor ikke sige, at der er brugt vitterlige Usandheder angaaende denne Sag i Balgkampen, eller at der er sagt Usandhed overhovedet, men jeg vil dog sige, at der er sagt Meget angaaende Feltstyttet, som er mindre rigtigt, og af hvilket der aabenbart har været gjort Regning paa, at der skulde gjøres politisk Kapital. Det har saaledes ikke været langt fra at lyde saaledes, at ligesom vi i den sidste Krig stode med ringere Styts ligeoverfor vore Fjender, vilde man nu fra en vis Side ikke unde vore Soldater Styts, der svarede til vore Modstanderes, og at det var erkjendt fra alle Sider, at disse Kanoner ere ubetinget at foretrække. Det er nu, som de ærede Medlemmer ville vide af de politiske Forhandlinger og navnlig af de her stedsundne, slet ikke Tilfældet, og man maa altsaa tro, at de Herrer, der have ført saadan Tale, have været mindre rigtigt underrettede; thi som bekendt tænker Ingen paa ikke at unde vore Soldater et Styts, der svarer til andre Magters; thi det er klart, at, naar vi have en Hær, skulle vi ogsaa unde den de Baaden, den behøver; derom antager jeg, at Alle ere enige; men det er, som om der er en Efterklang af den Tale, jeg her har betegnet som mindre rigtig, i Motiverne, og derfor bringer jeg den frem, idet det synes, som om netop det Samme paa en Maade er fremsat i Motiverne; thi der staar: „Naaget det næsten fra alle Sider erkjendtes, at den saaledes paatænkte Foranstaltning var hensigtsvarende og nødvendig, lykkedes det dog ikke at faae det søgte Belsøb optaget paa Finansloven.“ Det er mig nu ikke ganske klart, hvad den ærede Minister forstaar ved, at det fra alle Sider erkjendtes, at den paatænkte Foranstaltning var hensigtsvarende og nødvendig; thi var det fra alle Sider erkjendt, var det en Selvsølge, at han havde faaet sine Kanoner. Men det var jo netop ikke erkjendt, thi man kjendte ikke Sagen. Havde jeg kjendt Sagen og været saa vel underrettet, som den høitærede Krigsminister er, skjøndt han blev meget sent underrettet, i det Mindste som han meget sent til os, saa vilde jeg have stemt for Kanonerne, og vil gjøre det, saasnart jeg bliver saa vel underrettet. Jeg udtalte, dengang jeg stemte, at jeg først om Morgenens havde faaet Leilighed til at se alle de Forhandlinger, som vare førte mellem de militære Autoriteter; der var tydelige Kontrakter, lange Skrivelser og lange Afhandlinger, og uagtet al min Flid var det ikke muligt at komme igjennem det paa den samme Dag og endnu mindre at komme til nogen Overbevisning. Jeg udtalte derfor, at naar jeg ikke faae mig istand til at stemme for Forslaget, var